

При сирачетата.

ного хиляди войници паднаха мъртви въ време на Руско-Японската война. Взе хора здрави, млади, хубави се натъркаляха на бойните поля, като добитъци прѣдъ касапница.

Много отъ тѣхъ бѣха женени. Много хиляди млади рускини се почерниха, — останаха вдовици съ дребни дѣчица. А не малко жени умрѣха отъ жалостъ за своитѣ братя и мѣже.

Много хиляди дребни русначета останаха клети сираци. Кой ще ги облече и стопли? Кой ще ги помилва и нахрани? Кой ще имъ люлка люлѣе? Кой ще имъ пѣсень запѣе? ...

Една млада селска учителка, Таня, оставя училището на други учители, и се залавя на нова много по-трудна работа.

Тръгва по градове и села и почва да убѣждава богатитѣ хора, кметовѣтѣ, чиновницѣтѣ и др. да ѝ отпускатъ срѣдства: пари, дрѣхи, храна ... кой каквото желае. Едни съ корави сърдца — не давали; други — давали. Съ голѣми трудове и съ помощта на